

РЕШЕНИЕ

№ 4430

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2812** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.20а, ал.2 т.1 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ вр. с чл.29 от Наредба №29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия” по Програмата за развитие на селските райони за периода от 2007- до 2013г..

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление С., [улица] срещу ЗАПОВЕД №03-РД/268 от 08.02.2013г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”-Разплащателна агенция, с която е отказано да бъде финансирано заявление У. на проект №17 -312-01080 на стойност 523 569 лв..

По изложените доводи в жалбата, поддържани в съдебно заседание от адв. С. -се моли да се отмени заповедта. Претендират се разноски.

Ответната страна оспорва жалбата, чрез юрк.С. и моли да се отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира се юрк.възнаграждение и разноски.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

Във връзка с гореизложеното трябва да се има предвид, че с оспорената заповед ответникът като компетентен орган по чл.20а, ал.2 т.1 от ЗПЗП вр. с Наредба №29 от 11.08.2008г. /чл.16, ал.2, чл.27, ал.3, т.1 и чл.29/- е отказал да финансира заявлението за изграждане на фотоволтаична електроцентрала с мощност 71 kW в УПИ VI кв.95

[населено място] по съображения, че заявлението не отговаря на чл.16, ал.2 от Наредба №29/2008г.. Разпоредбата изисква бизнес-планът да доказва икономическа жизнеспособност и устойчива заетост за период от 5 години, а при СМР за 10 години. Ответникът сочи, че с писмо от 10.11.2012г. е и изискал от кандидата допълнителна информация за цената на изкупуване на произведената от него ел.енергия договорена за изкупуване от Е. като дружеството с писмо от 06.12.2012г.- визираща че няма договорена цена, защото централата не е изградена. Ответникът е посочил, че съгласно решение №Ц-29 от 29.08.2012г. на ДЕКЕВР цената трябва да е 135,06лв. за един мегават, а не както кандидатът е заложил 755лв.. Направен е изводът, че нетната стойност на бизнес-плана е минус 208 052,29лв. т.е. отрицателна, а не положителна величина, поради което не се отговаря на условието за положителност на величината. Отделно е визирано, че вътрешната норма на възвращаемост /Л./ е минус 78,88 или под 1% /като същата трябва да бъде поне 6%/, както и индексът на рентабилност /доходът, който всеки инвестиран лев ще осигури-PI/ е 0.96 /при минимално изискване за одобрение над 1/ също не попадат в обхвата на допустимите минимални стойности.

С оглед всичко изложено- е отказано одобряване на заявлението за финансиране.

От друга страна – с жалбата се твърди, че веднъж има постановен отказ със ЗАПОВЕД 01-РД-3593 от 01.12.2010г. на ответника, който отказ е отменен с решение №3572 от 26.06.2012г. на АССГ по адм.дело №215/2012г-, в чиито мотиви има констатация, че заявлението отговаря на всички изисквания за одобряване. В тази връзка се твърди, че отказът на ответника е незаконосъобразен, защото не е съобразен с изискванията на съда при връщане на делото за ново произнасяне. Твърди се, че няма нови обстоятелства, като по отношение на допълнително събраната информация с писмо от 10.11.2012г. се визираща, че тя е след сроковете за произнасяне по заявлението /тримесечен/ и ответникът не е следвало да я търси. Относно констатацията за отрицателна величина на бизнес-плана се твърди, че методиката на ответника е неправилна и че правейки преизчисление на параметрите следва да се съобразят всички величини от бизнес-плана, поради което ще се достигне до извода, че все пак проектът е рентабилен, тъй като за изграждане и експлоатацията – също стойността му е намаляла двойно. Не се оспорват стойностите, но се визираща, че същите са заложени при други икономически условия, като Наредба №29 не предвижда процедура по осъвременяване на проекта. Оспорват се и констатациите за вътрешната норма на възвращаемост и индексът на рентабилност- като се визираща, че ответникът незаконосъобразно ги е изчислил, производно и без методика. Излагат се и доводи за нееднакъв подход при разглеждане на проектите по мярка 312 за отделните кандидати.

СЪДЪТ СЪОБРАЗЯВА СЛЕДНОТО:

Ответникът е компетентен да се произнесе по заявлението на основание чл.20а, ал.2 т.1 вр. с чл.29 от Наредба №29/2008г.. Същият не е допуснал съществени процесуални нарушения, които да опорочат оспорената заповед. С решение №3572 от 26.06.2012г. на л.1015- АССГ е отменил заповед №1-РД 3593 и е върнал преписката за ново произнасяне. Със заповедта, видно от решението, е бил постановен отказ, но по съображения, че кандидатът е бил свързан с 11 други бенефициента кандидатстващи за същия вид инвестиция на същото място. Констатирани са идентичности между лицата изготвили проектите, адресите за кореспонденция и т.н. С отменената заповед ответникът изобщо не е разглеждал заявлението на кандидата по същество- както е направил с оспорената пред настоящия състав заповед. В този смисъл –

каквито и изводи по същество да е направил предходният състав на АССГ /ако беше направил такива/ –те не биха обвързали настоящият, тъй като предходната заповед е отменена на друго основание, касаещо отказ на предходен етап от процедурата по разглеждане на заявлението. Отделно този състав –не е формирал мотиви за индекса на рентабилност и за вътрешната норма на възвращаемост, като е направил изводи само относно основанието за отказ, свързано с констатация на ответника с функционална несамостоятелност на проекта.

Следователно- съображението, че ответникът не се е съобразил с решение №3572 на АССГ е несъстоятелно, както и неотносим е доводът, че има неправно третиране с други кандидати. По същество- ответникът е разгледал проекта, като е имал право и да изисква допълнителна информация, което е в изпълнение на задължението му по чл.9, ал.2 от АПК да изясни всички факти преди постановяването на акта. Сроковете за произнасяне по наредбата не са преклузивни, а инструктивни.

По съществува на направените основания за отказ – каква е величината на проекта, какъв е индексът на рентабилност и каква е вътрешната норма на възвращаемост- с оглед необходимостта от специални познания по делото е била изслушана ССчт.Е от в.л. З. И. от 11.06.2013г. /л.291/, видно от която по заявлението е извършена, както проверка по документи, така и проверка на място. Разходите по проекта са формирани от ответника по данните в проекта –така, както са били заложили. Не са преизчислявани, тъй като не са въвеждани нови величини. Само към „други разходи“ е бил добавен разходът за застраховка. Правилно с оглед данните от проекта-ответникът е изчислил, че същият има отрицателна стойност „-208 052,29лв.“, което означава, че разходите ще са по-големи от инвестицията. Вътрешната норма на възвращаемост и индексът на рентабилност също не са достатъчно за одобряването на проекта и не съответстват на приложение №3 към чл.16, ал.1 от Наредба №29/2008г. Посочено е, че вътрешната норма на възвращаемост е минус 78,88, а индексът на рентабилност е 0.60 т.е. под 1. В.л. сочи, че стойността на инвестицията, след приспадане на разходите, не може да се изплати за 10 години, а за 11 години, но не е отразило дали крайният продукт е продаваем. В.л. прави обобщението, че бизнес-планът не отговаря на чл.16, ал.2 от Наредба №28 за одобряването му, като разходите са повече от приходите. В с.з. в.л. пояснява, че разходите са към 2009г./откогато е заявлението/ като приходите са към 2011г. т.е. когато е постановен отказът. Приходите се разглеждат за 10 години и за тях има дисконтиране т.е. отразяване на факти, които биха намалили приходите. За разходите в.л. сочи, че друг е подходът. При тях не се отразява дали за даден разход цената ще се намали, тъй като разходът за разлика от приходите е определен. Не се съобразява например дали реално разходът ще се направи 2009г. или през 2010г., ако се забави одобряването на заявлението. В този смисъл, ако разходът за панел към 2009г. е по-висок от цената му през 2010 и 2011г.. В.л. акцентира, че за приходите основното е и цената на това, което ще се произвежда- ел.енергията, чиято стойност от определената от ДКЕВР от 136лв. цена и тази на която дружеството има намерение да я продава на Е. – 755лв., а те на крайния потребител- е драстична.

Съдът приема изцяло заключението на в.л.. Проектът във вида му, с който се кандидатства не отговаря на изискванията на Наредба №28. Като водещото за отказа не е, че определен разход за изграждането на централата е намален /като на посочените панели/, а че продуктът, който ще се произвежда – е със стойност, която е по-скъпа от регулираната му от ДКЕВР цена. Т.е. нерентабилността на проекта –

следва от това, че за посочения срок от 10 години същият не може да доведе до приходи и инвестицията за същият не бил била положителна величина.

Няма процедура за актуализиране на проекта с въвеждането на нови стойности, тъй като се касае за нов проект. Ответникът е отказал да финансира проект, който както е би заложен от кандидата – не отговаря на изискванията. Дали сега са се създали по-благоприятни условия, изразяващи се в намаляване на разходите и увеличаване на приходите – е неотнормимо. Няма ред, по който да бъдат заявени тези промени. Освен това, тези промени ако ги имаше те биха засегнали само разходите не и приходите, защото за приходите има период на прогностика в 10 годишен план т.е. отчитат се евентуални фактори, които ще настъпят и ще променят тяхната величина /дисконтиране/. Колко и да е спаднала цената на въпросните панели, от които ще се изгражда централата –едва ли същата ще формира крайна цена на един мегават много под заложената от 755лв. от кандидата, която да е в рамките, посочени от ДКЕВР 135лв.. Освен това, това е твърдение, което кандидатът не доказва дори да е факт, настъпил след издаването на оспорения акт вкл. и относим към спора. По същата логика – би следвало, ако се съобразяват променените разходи- да бъдат отчетени и новите променени параметри на цената на мегават от ДКЕВР, което би подменило изцяло същността на проекта.

Следователно отказът е правилен и следва да се отхвърли жалбата, ведно с последиците -150лв. за юрк. и 380лв. за в.л. или 530лв.разноски на ответника.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление С., [улица] срещу ЗАПОВЕД №03-РД/268 от 08.02.2013г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, с която е отказано да бъде финансирано заявление У. на проекта №17 -312-01080 на стойност 523 569 лв..

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на ответника 530лв.разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия: